

gen i sin nuværende udformning er væsentligt dyrere for kommunerne, end de hidtidige beregninger har vist. Dette skaber usikkerhed om det økonomiske grundlag for ordningen.

Under henvisning hertil foreslås, at den midlertidige ordning fortsætter i 1993, og at loven tages op til revision inden udgangen af 1993. Med denne udskydelse vil revisionen af bestemmelserne om pensionsudbetaling i § 112-institutionerne og i plejehjem efter § 79 finde sted på samme tid og muliggøre en koordinering af bestemmelserne.

Der vil samtidig blive nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra de berørte parter. Arbejdsgruppens opgave er at overveje og stille forslag til en permanent ordning, der tilgodeser de forskellige behov, som findes inden for de forskellige institutions typer. Arbejdsgruppen skal afslutte sit arbejde inden udgangen af maj 1993.

Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget

Ordningen vil indebære en merudgift for det offentlige på ca. 5.900 kr. pr. år pr. beboer.

Da en videreførelse af ordningen som frivillig ordning betyder, at ordningen i 1993 næppe vil komme til at omfatte samtlige kommuner, betyder skatteudligningsordningerne imidlertid, at de kommuner, der indfører ordningen, ikke selv får det fulde skatteprovenu som følge af ordningen. Ved beregningen af det kompensationsbeløb, som staten skal udbetale til kommunerne til dækning af kommunernes merudgift, er det derfor forudsat, at kun halvdelen af skatteprovenuet tilfalder de relevante kommuner/amtskommuner.

Under denne forudsætning kan det beregnes, at kompensationsbeløbet til kommunerne skal være godt 730 kr. pr. måned pr. beboer, hvorimod amtskommunerne faktisk har en merindtægt under disse beregningsforudsætninger.

Såfremt man i lighed med tidligere udbetaler ét fælles kompensationsbeløb til kommuner og amter fordelt efter de almindelige finansieringsregler for over/under 67-årige, vil det betyde, at amterne vil blive stærkt overkompenseret, og i det følgende forudsættes derfor, at der ikke udbetales kompensationsbeløb til amtskommunerne.

Af tabel 1 fremgår de gennemsnitlige økonomiske konsekvenser af lovforslaget for én beboer i et plejehjem med pensionsudbetaling.

Tabel 1. De gennemsnitlige økonomiske konsekvenser for én plejehjemsbeboer, såfremt pensionen udbetales.

Kr./pr. år (PL-93)	Beboer	Kommune	Amt	Stat
Pension m.m.	57499,6	0,0	0,0	-57499,6
Personlige tillæg	1267,2	-316,8	0,0	-950,4
Inv. & førtidsbel.	1274,8	0,0	0,0	-1274,8
Erhvervsudbygt.	1494,5	0,0	0,0	-1494,5
Bistandstillæg	271,3	0,0	0,0	-271,3
Plejetillæg	873,9	0,0	0,0	-873,9
Lommepenge	-8598,0	0,0	0,0	8598,0
Lommepengegaranti	304,6	-303,3	-2,6	0,0
§ 136, stk. 1	0,0	-45425,9	-1620,1	47046,0
Servicepakke	-50246,0	48515,7	1730,3	0,0
Bortfald 60%	14658,0	-14153,2	-504,8	0,0
Skat	-12232,1	4537,7	1949,6	5744,8
Husleje	-658,4	622,6	35,8	0,0
Ialt	5909,5	-6523,2	1588,1	-975,8

Under forudsætning af, at § 85 a-ordningen i 1993 fortsætter med samme antal beboere som idag (ca. 11.300), vil det medføre en statslig udgift til kompensationsbeløb på ialt knap 100 mill. kr. under forudsætning af, at man indregner halvdelen af kommunernes forventede skatteprovenu.

Med det betydeligt højere kompensationsbeløb

for 1993 end for 1992 antages det imidlertid, at ordningen udbredes yderligere i 1993, således at ca. 14.000 beboere vil blive omfattet af ordningen.

Den samlede udgift til kompensationsbeløb vil således udgøre 122,6 mill. kr. i 1993.

De samlede økonomiske konsekvenser kan herefter opgøres til: